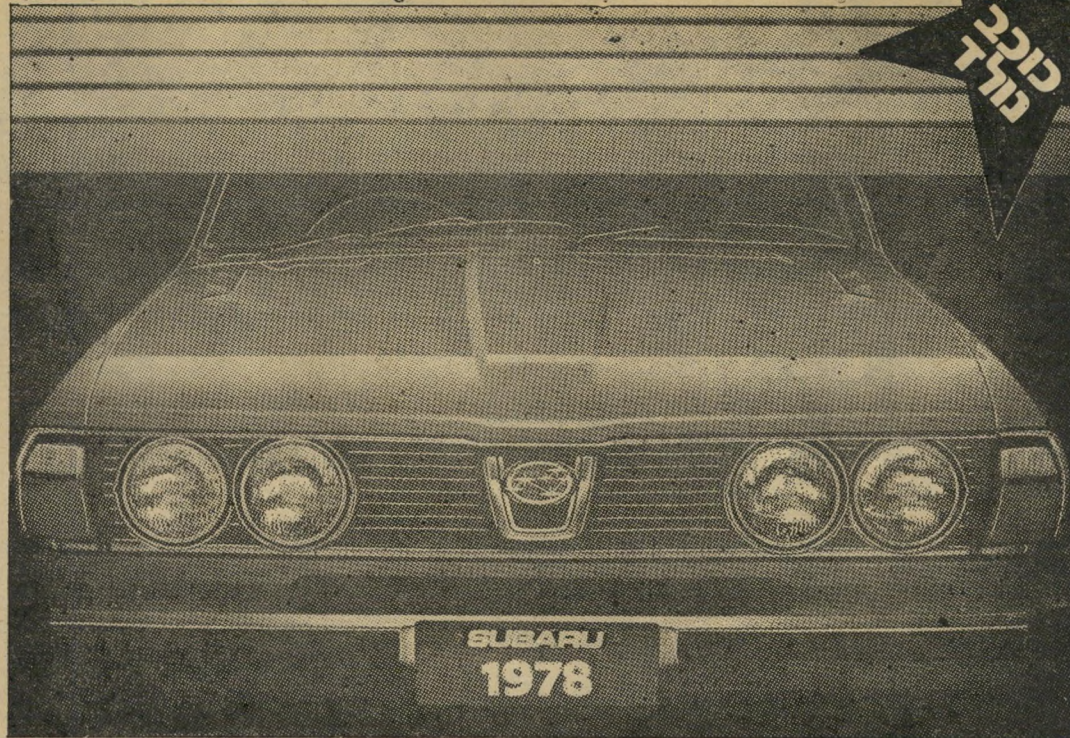

סוכני
מלך

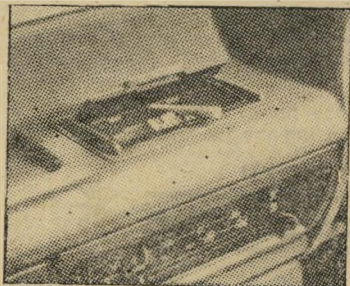

הדגמים החדשים לשנת 1978 של סובארו 1400 ו-1600 סמ"ק

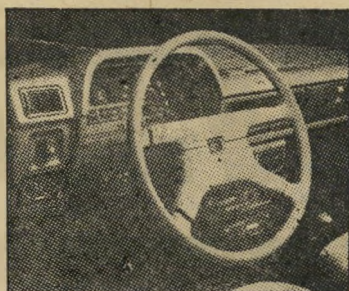

אביזרי פאר רבים, נהיגה ונעימה נוחה ונעימה. פנטסטי!

ההפתעה החדשה של סובארו העולה על כל קודמותיה: דגמי סובארו לשנת 1978 המשווקים כבר עתה. כל אשר חיפשת במוכנות תמצא בדגמים ההדורים של סובארו 1978 המספקים ביצועים פנטסטיים - המנילה האחרונה של טכניקת רכב נועולה. דגמים רבים, אוטומטיים וגיליים, כולל סובארו סטיישן וסובארו 4 דלתות עם הנעה על כל 4 הגלגלים.

מתכנני סובארו 1978 חשבו על כל פרט קטן. כגדול. הם חשבו גם על מאפרה נוחה ועל מערכת איוורור וחיסום נושכלות ביותר.

סובארו 1978 - יופי והידור. ביצועים מעולים, בטוחות עליונה.

- "סובארו 600" 4 דלתות - 85,250 ל"י
- "סובארו 1400" 4 דלתות - 130,000 ל"י
- "סובארו סטיישן 1600" - 137,600 ל"י
- "סובארו 1600" אוטומטית - 146,600 ל"י
- "סובארו סטיישן 4x4" - 157,500 ל"י
- "סובארו 600" פנדר - 77,000 ל"י

- "סובארו 1400" 2 דלתות - 125,800 ל"י
- "סובארו 1600" 4 דלתות - 134,000 ל"י
- "סובארו הרד-טופ" 1600
- 2 דלתות - 134,850 ל"י
- "סובארו הרד-טופ"
- אוטומטית - 154,000 ל"י
- "סובארו סטיישן מספרי 800"
- עם הלונות - 96,200 ל"י

סע בסובארו ותיווכח כי היא עולה על כולן! המחיר החל מ-125,800

פרטים מלאים ותצוגה אצל כל סוכני יפנאוטו בע"מ ת"א, רח' יצחק שדה 28, סובארו ובנציגות הבלעדית לישראל טל. 6-251105

אתר הסקי בחרמון

רובקס
המתנה שבאופנה

מורלה
הטפטים המעוצבים כיצירת אומנות

ב 3 חודשים תלמד

גיטרה אורגן הצוברה סקסופון תופים קלרינט בס בוזוקי פתוח-קול וכו' הכשרה לתזמורת מודרנית צבאית נוער ביט נשפים תזמורות ג'אז פופ ומחברות

קמפיס

רח' לואי מרשל 13 תל אביב טל. 459143 ת.ד. 3351 מיל קולונל, צה"ל

ספר זה מביא מחפזי נפשות פועלות משכיות שונות. אחת הנפשות החזקות בספר היא דמותו של עורר-הדיון המביע דיעות ישירות נגד הסוציאליזם הנאצרי, ברית המועצות וכבילת החופש - ובעד ידידות עם ארצות-הברית. דברים כאלה לא ניתן היה לפרסם בימיו של אל-נאצר, ואם נוסחו רעיונות שכאלה הרי זה נעשה, כאמור, בצורה מרומזת מאד.

האם יש עוד מאפיין בולט של תקופת המעבר לשיטתנו של ארסאדאת? עם מותו של אל-נאצר כתב הסופר תור פיק אל-חכים מינשר של סיכום המישטר הנאצרי, מנקודת-הראות האישית שלו. זו היתה ביקורת חריפה מאד כלפי המישטר, בעיקר בנושא חופש הביטוי. באחד המ' קומות קובע אל-חכים שמחקר תקופה מפור ארת מאד של ההיסטוריה המצרית, ושר ההיסטוריה המצרית שלימדו בבתי-הספר החלה ב-1952. לדבריו, ההתעלמות מההיסטוריה המצרית השחיתה את נפש הנוער, והוא תבע מאל-סאדאת - שאליו הופי נה המינשר הזה - את החזרת ההיסטוריה המצרית למערכת.

ומה היתה תגובתו של ארסאדאת?

הוא קיבל את המינשר, ואמר שיתייחס אליו באהדה. הוא שמר אותו במגירה. אגב, המינשר הזה לא היה מיועד לפירי סום פומבי, אבל ידידיו של תופיק אל-חכים העתיקה, צילמו ושיכפלו אותו. ההמינשר עבר מיד אל יד. היו גירסות שונות ממנו, וניתן צרפתי אף פירסם קטעים מאחת הגירסות. הנוסח המקורי של המינשר פורסם רק ב-1974, אחרי המלחמה.

"מילחמה"

של-כבוד

מה היתה תגובת הסיפורת המצרית על מלחמת יום-הכיבוש רים?

כפי שקרה מאז מות אל-נאצר, התגבר הקו הביקורתי של הסופרים, ונמשכה ה' חורה לריאליזם. וכאשר הביאה מלחמת יום-הכיבוש את התשובה לרחשי הלב הסיפורתיים והתרבותיים, אותה הצפייה שהביע הסופר סולימאן פיאר בסיפורו על החייל קטוע הרגליים ממלחמת 1967 ה' מצפה למלחמה של כבוד - הרי המלחמה חמה של 1973 נתנה להם את המלחמה של-כבוד.

אחרי מלחמה של כבוד שי הושגה, מה היה כיוון הסיפורת המצרית?

אפשר לומר שהמלחמה סיפקה את הצי פיות. כך שהסופרים קיבלו אותה בתנ' להבות גדולה. נגיב מחפזי פירסם - למרות שאינו נוהג לעשות כן - סידרה של מאמרים קצרים תחת הכותרת 'לקחי אוקטובר ובכל אחד מהמאמרים הוא הביא לקח קצר. הלקחים שלו כולם עוסקים ב' טיעון אחד הוא, שעלשי, כאשר יצאנו מהתיסכול הזה, ומהמבוכה הזאת - עלינו לעצם את עצמנו מחדש, וללכת לקראת הפיתוח, ולא לקראת המלחמה, אלא לקראת השלום. הוא הטיף במאמרים אלה לתהליך שהסתיים, למעשה, בביקור של אל-סאדאת בירושלים. מגמה דומה ניכרה אצל תופיק אל-חכים וסופרים אחרים.

האם קיים "מחדל תרבותי" ישראלי לגבי המתרחש בסיפורת המצרית והערבית, מחדל ש' אטרי מות, שמנע אותנו מלהבחין בתה' ליכים שבהם הסיפורת המצרית הנחתה וביקרה את חברתה?

נשארו שביים במוסכמות. הדבר הרא- שון הוא ההתייחסות שלנו לאיוור, ולעולם הערבי, כולו, וההנחה שהערבים אינם מעוניינים כלל בשלום. מלחמת יום-הכיבוש פורים היתה צריכה להביא אותנו לידי הסקת הלקח שאחרי מלחמה כזאת אנו מוכנים להגיע להסכם שלום. אבל קרה ההיפך. הפגיעה שהם פגעו במוראל שלנו, במיתוס שאנחנו תמיד המנצחים - חיזק את ההתנגדות שלנו, להכיר ולעמוד מ' קרוב אחר כל הזרמים והתמורות בעולם הערבי. בתחום הסיפורות, נאמר, נעשו פה ושם כמה תרגומים בצורה כמעט לא-מש- מעותית, וזה בהחלט "מחדל". אבל האמת היא שהביקור הסנסציוני של אל-סאדאת גרם תפנית של כימט 180 מעלות בדעת הציבור הישראלי, ואותו הקהל שהרע ל- מנחם בגין, הרע לאל-סאדאת מבלי ש- לסיפורת העברית יהיה כל חלק בהכשרת דעת הקהל.